

ಕರೆದು ಸಭೆ ಸೇರಿಸಿತು. ಈ ಮೊದಲು ಕಪ್ಪೆಗೆ ಮುದಿ ನರಿಯ ಮೇಲೆ ಸಂದೇಹ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಕಪ್ಪೆಯ ವಾಸಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮುದಿ ನರಿಯು ಅತ್ತ ಇತ್ತ ಸುಳಿದಾಡುವುದನ್ನು ಕಪ್ಪೆಯು ಗಮನಿಸಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವಮಾನಿಸಲು ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೂಡಿತು.

‘ಬಂಧುಗಳೇ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಾನು ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿರುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಯಾವುದೋ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಚಿಕ್ಕಿ ಕೊಡುವಾಗ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮರೆತು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮುದಿ ವಯಸ್ಸಿನವರು ತಾರುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮರಳಲು ಹೊಸದಾಗಿ ಶೋಧಿಸಿದ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳು ಅದರಲ್ಲಿವೆ. ಇದೀಗ ಇನ್ನೊಂದು ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಯನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ ನಾನು ಸಂಶೋಧಿಸಿದ ಪ್ರಯೋಗವು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಂತೆಯೇ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರ ಬಳಿ ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಮರಳಿಸಿರಿ’ ಎಂದು ದೈನ್ಯತೆಯಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡಿತು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮುದಿ ನರಿಯು ಖುಷಿಗೊಂಡು ಮುಂದೆ ಬಂದು ‘ವೈದ್ಯರೆ ನಮ್ಮ ಪರಿವಾರದವರಿಗೆ ಚಿಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಂದಾಗ ತಾವು ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮರೆತು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಹಾಳಾದ ಮರೆವು ಬೇರೆ ನನಗೆ. ಹೀಗಾಗಿ ತಮಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವೇ ಅದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಈಗಲೇ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ತರುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಅವಸರದಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು.

ಮುದಿ ನರಿಯು ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳು ಇರುವ ಚಿಕ್ಕ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಮುದಿಯಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳೇ ಸರದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಮುದಿನರಿಯು ಕಂಡು ಚಿಕ್ಕಿಗೊಂಡಿತು.

ಆಗ ಮುದಿ ನರಿಯು ‘ವೈದ್ಯರೆ ಆ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ. ಈ ಹಾಳಾದ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯವನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ’ ಎಂದಿತು.

‘ಹುಚ್ಚಪ್ಪಾ ನಾನು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಯಾರ ಬಳಿಯೂ ಮರೆತು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಕಳ್ಳತನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ನಾನು ಮಾಡಿದ ಉಪಾಯವಿದು. ಯಾವ ವೈದ್ಯನಿಗಾದರೂ ಮುಪ್ಪು ಕಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ! ನಿನಗೆ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಇರುವಷ್ಟು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಬಾಳುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊ’ ಎಂದು ಕಪ್ಪೆಯು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಆಗ ಮುದಿ ನರಿಯು ಜೋಲು ಮುಖವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮುದಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟಿತು.

-ರಾಜಕುಮಾರ ಭೀ.ವಾಗ್ಯನವರ, ಬಾಗಲಕೋಟೆ

‘ಆಗಲಿ ಗುರುಗಳೇ!’ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಂತನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಆ ಸೂಜಿಯನ್ನು ಇಸಿದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಜೇಬಿನೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡ. ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಗುರುಗಳಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಪಲ್ಲಂಗದ ಮೇಲೆ ಹೊರಳಾಡಿದ, ನಿದ್ದೆ ಹತ್ತಿರ ಸುಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಮಾರನೇ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಗುರುಗಳ ಬಳಿಗೆ ಸೂಜಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ‘ಗುರುಗಳೇ! ನೀವು ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ ಇದನ್ನು ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವುದು ಹೇಗೆ? ಅದನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಲುಪಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?’ ಎಂದು ಚಿಂತಿತ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ.

ಆಗ ಗುರುಗಳು ನಗುತ್ತಾ, ‘ಸೂಜಿಯನ್ನೇ ನಿನ್ನೊಡನೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಾಗದಿದ್ದರೆ, ನೀನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸಾಯುವಾಗ ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಹೇಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತೀ? ಆಗ ನಿನ್ನ ಬಂಧು ಬಾಂಧವರು, ನೀನು ಗಳಿಸಿಟ್ಟ ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತು ಯಾವುದೂ ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಬರಲಾರದು. ನೀನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳ ಫಲವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ನುಡಿದರು.

ಅವರ ಮಾತಿನಿಂದ ಆ ಶ್ರೀಮಂತನಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವನು ದೀನ- ದಲಿತರ ಸೇವೆಗೆ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸತೊಡಗಿದ. ಕೆರೆಕಟ್ಟಿಗಳನ್ನು, ಶಾಲೆಗಳನ್ನು, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು, ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ. ಜನಪರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಿಕೊಂಡ.

-ಬಿ. ಪಾಂಡುರಂಗಯ್ಯ, ದಾವಣಗೆರೆ

ಸೊನ್ನೆ

ಸೊನ್ನೆಯೊಂದು ಕುಳಿತು ಅಳುತ್ತಿತ್ತು ಅಂದು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಂತು ಸಂಖ್ಯೆ ಒಂದು

ಯಾಕೆ ಸೊನ್ನೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದೀಯಾ ಹೇಳು ಏನು ಕಾರಣ? ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯೇ ಇರುವೆನು ಮರೆಯಬೇಡ ನನ್ನ

ಸೊನ್ನೆ ಎಂದು ಜರಿವರು ನನ್ನ ನೋಡಿ ಜನರು ಮೊಟ್ಟೆ, ಡಕ್ಕು ಎಂದು ಹೀಯಾಳಿಸುವರು ಎಲ್ಲರೂ

ಸೊನ್ನೆ ಯಾಕೆ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ನನ್ನದು ನನಗೆ ಒಂದು ಬೆಲೆ ಬೇಕು ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?

ಸೊನ್ನೆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಂಖ್ಯೆ, ನಕ್ಕು ಹೇಳಿತು ಅದಕ್ಕೆ ಮಾಡದಿರು ಚಿಂತೆ ಕೇಳು ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ

ಸಂಖ್ಯೆ ಹಿಂದೆ ಇರಬೇಡ ಸಂಖ್ಯೆ ಮುಂದೆ ನೀನಿರು ಎಷ್ಟೆ ಸೊನ್ನೆ ಇದ್ದರೂ ಲೆಕ್ಕ ಉಂಟು ನಿನಗೂ

ಸೊನ್ನೆ ಒಂದೆ ಇದ್ದರೆ ನಾನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕಿಲ್ಲ ಸಂಖ್ಯೆ ಮುಂದೆ ಇದ್ದರೆ ಬೆಲೆ ಕೊಡುವರೆಲ್ಲ ಇದನ್ನು ಅರಿತ ಸೊನ್ನೆ ಖುಷಿಯ ಪಟ್ಟಿತು.

-ತಾರಾ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ, ಬೆಂಗಳೂರು